

de skulde gaa til en eller anden offentlig Myndighed for at bede om den Hjælp, som var nødvendig. Jeg forstaar overhovedet ikke den Modstand, som ydes mod Indførelsen af en saadan Ordning, thi jeg føler mig overbevist om, at det ikke kan være et Ønske fra de andre Partier om at sætte Skel i Befolkningen, der er det afgørende. Jeg tror tværtimod, at vi allesammen i større eller mindre Grad vil være med til at slette Skellene, for saa vidt de findes. Derfor forstaar jeg ikke, hvorfor man ved denne Lejlighed vil have dette Skel sat. Jeg ved ikke, om det skulde være finansielle Betæneligheder, der gør sig gældende her, men dersom det er det, tror jeg, at man overdriver dem. Dersom man f. Eks. — jeg vil gerne have Lov til at anvende et Eksempel — tager en Kommune, hvor samtlige disse 10 Kr. 60 Øre, som her er Tale om, er blevet forbrugt til Dyrtidsforanstaltninger, saa vil altsaa Forholdet være dette, at der af Staten refunderes de $\frac{2}{3}$ eller 7,07. Der bliver saa tilbage 3,53 pr. Individ, som skal lignedes paa Kommunens Beboere. Det betyder, hvis man f. Eks. tager en Kommune paa 1200 Indbyggere, at der skal lignedes paa denne Kommunes Indbyggere 4 236 Kr. Nu vil der ikke være saa forfærdelig mange af denne Kommunes Indbyggere, der vil komme til at betale Skat, men dersom man blot regner, at 5 pCt. af Kommunens Indbyggere skal betale Skat, medens 95 pCt. vil være skattefri, saa vil Forholdet være, at disse 5 pCt. vil kunne nøjes med en Skat paa 70 Kr. Det forekommer mig ikke, at dette Tal virker særlig afskrækkende, og derfor kan jeg ikke forstaa, at det finansielle Forhold kan komme til at spille nogen overordentlig stor Rolle ved Bedømmelsen af dette Forhold. Jeg tror ikke, at man behøver at være saa ængstelig derfor, selv om man selvfølgelig skal være varsom med at give Penge ud, hvor det gælder offentlige: statslige eller kommunale Forhold. Man bør ikke afgøre dette Forhold efter Pengehensyn, men, som sagt, efter det Hensyn, at det gælder om at bevare vort Samfund saa stærkt og saa sundt som muligt under disse Forhold. Det er derfor nødvendigt at nedbringe Prisen paa Levnedsmidler saa meget, at de kan være overkommelige for alle Mennesker.

Som jeg sagde før, skal jeg ikke komme ind paa Enkeltheder i Kraft af, hvad der er fremført af den højtærede Minister. Det forekommer mig, at Lovforslaget er af den Beskaffenhed, da det

foreligger enstemmigt vedtaget fra det andet høje Ting, at det egner sig udmærket til at anbefales til Ophøjelse til Lov, og det skal jeg derfor paa mit Partis Vegne tillade mig at gøre.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg har med Tilfredshed hørt Ordførere for de forskellige Partier udtale, at ved Lovforslagets § 1 er just det, som de ønskede, opnaaet. Jeg antager, at disse Ordførere med samme Tilfredshed vil høre mig udtale, at ved § 1 er opnaaet just det, jeg altid har ønsket. Det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Kragh) talte om Venstres principielle Standpunkt og om et Krav, som stedse havde været Venstres. Han henviste her til en Udtalelse paa Købstadforeningens Møde, som blandt andet udtrykte den samme Tanke. Det maa da forekomme noget besynderligt, at de Medlemmer af Venstre, som var til Stede, ikke just bifaldt den Resolution, som blev vedtaget paa dette Møde. Hvad Venstres principielle Standpunkt i denne Sag har været, vil det ogsaa være lidt vanskeligt at udfinde; jeg er tilbøjelig til at tro, at Partiet efterhaanden har haft forskellige principielle Standpunkter. Da vi jo imidlertid nu staar paa det samme principielle Standpunkt og altsaa er enige om, hvad der er ønskeligt, er det jo for saa vidt ligegyldigt, om det bliver erkendt af de Herrer, at de har tiltraadt det Standpunkt, jeg altid har hævdedet. At det er Staten, som bør foretage Prisreguleringer, har jeg fra første Færd taget Ordet for her i Rigsdagen, og naar Kommunerne har maattet foretage vidtgaaende supplerende Foranstaltninger, har det været, fordi det ikke er lykkedes at gennemføre Statsreguleringerne i tilstrækkeligt Omfang.

Det er givet, at i jo højere Grad man lader Staten foretage saadanne Prisnedsættelser, som her er Tale om, des mere vil man ogsaa kunne begrænse den kommunale Supplering af Foranstaltningerne, og derfor har jeg ogsaa kunnet gaa med til, at man, i samme Grad som Udgifterne til Statsforanstaltningerne forøgedes, begrænsedes de Beløb, som stilles til Kommunernes Raadighed.

Det ærede Medlem, som var Ordfører for Venstre, fremhævede ikke fuldt saa stærkt som hans Kollega i Folketinget, at ved § 1 var der foretaget, hvad der var nødvendigt for at skaffe Arbejderklassen og Middelstandens Fornødenheder til en rimelig Pris. Det ærede Medlem tænkte sig yderligere Statsforanstaltninger ønskelige, nemlig til